

Yuz yildan bPuri tPursotaliklarning gK»ururi va faxri boK»lib kPulgan, zamonaviy qilib qurilgan ravoqli uylar qarshisida yuzdagi chipqondPuk qishloqqa koK»rimsizlik va kPuksalik bagK»ishlab turgan, nomavb™lum va mudhish sinoatlarga toK»la qadim qoK»rgK»onni eslatuvchi Bayna momoning uyini xuddi unutishga va yoK»q qilishga mahkum etilgan xotiradPuk nihoyat buzib tashlashga kirishishdi: tPumir tirnoqli buldozPurlar uyning dPuvorlarini qulatar ekanlar, uy bilan qoK»shib, oK»zlarining ham nimalarinidir buzib, vayron qilishayotgandPuk, tPursotaliklar bir chPukkada jimgina kuzatib turishar va naq ellik yilcha taqdirning bPushafqat oK»yining qarshi kurasha-kurasha dunyodan yolgK»iz va izsiz oK»tish azobini koK»tarib kPulgan, hayoti oK»zlariga hamon tushunqsiz va mavhum tuyuladigan Bayna momoni eslagan ayollar koK»zlariga yosh olib, bolalarini bagK»irlariga bosganча, olis va gK»amgin xotiralarga bPurilib, mungK»aygan alfozda oK»tirardilar.

Bayna momo tirikligida, garchi bu ayollarni, erining polvonlik lash-lushlari va kiyim-kPuchaklari yotgan, polvonnig oK»limidan soK»ng hPuchqachon chiroq yonmagan, tuyugı shuvab tashlangan ana u hujra kabi qorongK»u musibat toK»la uyi ichkarisiga kiritmagan boK»lsa-da, ular qahr va gK»azabini sitam bilan ichiga yutib kPulgan bu kampirni hurmat va ehtrom bilan eslashardi. Bu uy TPursotada qurilgan birinchi uylardan edi va Rayim polvonning otasi Shukur oqsoqol bundan bir asr muqaddam tugK»ilajak farzandlariga kPung uy va yildan-yilga koK»payib borayotgan yilqilarga otxona solish maqsadida TPursota soyining oftobroK»yasiga qishloqning birinchi poydPuvorini qurgandi. Rayim polvon esa otasining ishini davom ettirdi: uyning orqasida bogK» barpo etdi va otxona yonida qirga tutashtirib, yozning jaziramasidan goK»sht va yogK»larni, qimiz va ayronlarni asrash uchun kPung PırtoK»la, uyning oldiga toshdan baland supacha, ot kirib chiqadigan uzun, ustundor ayvon qurdi. Bayna momo ellik yilga yaqin yolgK»izlik davrini ana shu ayvondagi ustunlarga suyanib oK»tkazdi: u eri va oK»gK»lining judolik azobi qiynagan paytlar shu ustunlarni quchganча yigK»lardi. KPuyinchalik koK»z yoshlari ham tugab qolgach, hayotida goK»yo suyanchigK»i va orqasidan yigK»lab qoladigani yoK»qligini odamlardan yashirish uchun yoki endi yillar silsilasiga dosh bPırolmay puturdan kPıtayotgan uyni butkul vayron boK»lishdan asrab qolmoqchidPuk, Pulkasini ustunga suyagan holatda xotirasining siniq parchalariga tikilib, koK»zlarini yumganча gK»amginu mustagK»riq oK»tirardi.

Rayim polvonning oK»limidan kPuyin tugK»ilgan va u haqda kPuyinchalik butkul eslaridan chiqib kPıtgan choK»pchaklarnigina eshitib ulgK»aygan avlod uylarini ravoqli va pishiq gK»ishtdan qura boshlagach, bir paytlar TPırsotaning koK»rki va gK»ururi boK»lib turgan bu uy birdan koK»rimsiz qiyofaga kirdi va endi Bayna momo kabi uy ham qishloqdagi uylar oldida yolgK»izlanib qolgandi: faqat biri-birini bosib-turtib kirib kPılayotgan shoshqoloq yillar bu avlodning sarkash qalbiga qandaydir olis xotirani yoqib qoK»yish uchun bPıhuda urinib, uy dPıvorlariga mahzun bitiklar yozar, bPıkasi bilan birga bu makon ham allaqachon oK»zining oldingi qudrati va viqorini yoK»qotib boK»lgan, unut va tashlandiq maskanga aylangandi. TPırsotaliklar endi aeroplanlar haqida gaplashishardi. Ular zamonning algK»ov-dalgK»ovlariga gK»arq boK»lgan, hayotlarida yuz bPırayotgan yangiliklarni hazm qilib ulgurmasdi. Yillar bilan birga hamma narsa oK»zgarar, faqat Bayna momogina uni sPızmas, goK»yo uning uchun vaqt oK»sha holicha qotib qolganday, uni hamon oK»sha ellik yil oldingi - eri va oK»gK»lining oK»ligini askarlar tPıpkilab oK»tishgan ustun oldidan topish mumkin edi.

Mirshab va askarlar uyning har burchagidan yopirilib kPılishganda Bayna momo erining murdasi ustida turardi. Rayim polvonni qoK»lga tushirolmay yurgan Zamon otboqar uni uyidan chiqayotganda otib oK»ldirgan, endi polvon rostdan xam oK»lganmi, yoK»qmi mirshablar bilan pusib-poylab, ayvonga yaqinlashib kPılardi. Biroq shu payt yana oK»q ovozi jarangladi va Rayim polvondan koK»z uzmay kPılayotgan askar oyogK»ini quchoqlaganча baqirib yiqildi. Bayna momo mPıhmonxona eshigidan chiqavPırishda otasini otib tashlashganini koK»rgach, uya yugurib kirib kPıtgan, qoK»liga otasining miltigK»ini tutib turgan oK»gK»lini koK»rdi - o`gK»lining koK»zlarida ham eriniki kabi gK»azab, tPılbalik yonardi. Bayna momo oK»gK»lini ogohlantirishga ulgurmasdi. Birdaniga bir nPıcha oK»q ovozi uning qulogK»ini bitirib qoK»ydi va oK»gK»li otasining ustiga yuztuban yiqildi - yiqilarkan, endi sabza urgan moK»ylovi titrab kPıtdi, onasiga bir zum qoK»rquv va hijolat aralash tikildi. Zamon otboqar yugurib kPılib, uning boshiga tPıpdı va miltiqni bir chPıtgı uloqtirdi. Qishloqda askarlardan boshqa hPıch kim koK»rinmas, odamlar goK»yo suvga choK»kkanday gK»oyib boK»lgan, faqat dPırazalarga tortilgan qora pardalar bu mudhish jinoyatga loqayd va bPıfarq boqib turardi. Bayna momo tPırsotaliklarni kPıchira olmadi - koK»kragi ilma-tPıshik boK»lgan oK»gK»liga qarata Zamon otboqar yana bir nPıcha bor oK»q uzarkan, u madad izlab, uylarning tuynuklarini yopib turgan qora pardalarga bir-bir koK»z tikdi, biroq u Pırdan sovuq sukutdan boshqa hPıch narsa koK»rinmas, zulmatga choK»kkan tuynuklar bu misli koK»rilmagan qotillikni jimgina tomosha qilib turardi. Mirshablar Rayim polvon va oK»gK»lining oK»lganiga ishonch hosil qilishgach, otlariga minib joK»narkan, Zamon otboqar eri va oK»gK»li murdasi ustida choK»kka tushgan Bayna momoning Pılkasi osha qamchi tushirdi:

- Endi xoru zorlikda oK»lib kPıtasan, - xirilladi u. - Molingni topshir, dPıganda ering qoK»liga miltiq ushlab biz bilan sichqon-mushuk oK»ynadi. Mana, endi unga hPıch narsaning kPıragi yoK»q.

Mirshablar Rayim polvonning qoK»radagi podasi-yu otlarini haydab kPıtishdi. Zamon otboqar otlarni quvib kPıtarkan, bir yoK»la otasi bilan uning qasosini olishi mumkin boK»lgan oK»gK»lini ham otib tashlaganidan xursand edi - u shu kPıtishi bilan qishloqning koK»p narsasini haydab kPıtdi - endi qishloq birdan minorasi qulagan shahardPuk gK»arib va notavon koK»rinardi. OK»n bPıush yillardan soK»ng Zamon otboqar qishloqqa qaytib kPılganda qishloqdan fayz kPıtib, odamlar yana ham ojiz va hurkax boK»lib qolgandilar. U Rayim polvondan soK»ng tashlandiq holatga kPılib qolgan soy boK»yidagi bogK»ga kPıng qilib uy qurdi: u bogK»da uy qurish uchun hPıch kimdan soK»ng ruxsat soK»rab oK»tirmadi. Endi u oK»zi bu qishloqqa olib kPılgan zamon havosidan yayrayotgan qishloqdoshlarini koK»rish uchun otda izidan bir toK»da ov itlarini ergashtirib aylanib yurarkan, qoya ostida Pılkasiga oK»tin koK»tarib kPılayotgan Bayna momoga duch kPıldi. Bayna momo qarib qolgan, ammo hali ham koK»zleri xuddi oK»n bPıush yil avvalgidPuk qahrli va nafrat toK»la edi.

- SPıun mPınga bunday qarama, - Zamon otboqar qamchisini havoda silkitar ekan. - Ering bu Pırda boK»lmasa boshqa Pırda baribir oK»lgan boK»lardi. SPıun esa xavotir olma, oK»lsang itlarim koK»madi. - Shunday dPıub u boK»ribosarlarni koK»rsatdi.

Ammo u Bayna momoni bu safar urmadi. Bayna momo ham unga bir ogK»iz ortiqча gapirmadi. Umuman eri va oK»gK»lining oK»limidan soK»ng kamgap va odamovi boK»lib qolgandi. U Shukuroqsoqol oK»z fPıv™liga yarasha kPıng-kPıng qilib qurgan xonalarda xuddi bir narsasini yoK»qotgan kabi maqsadsiz kPızib yurardi: u endi bu algK»ov dunyoda yolgK»iz va qarovsiz qolgandi: IPıkin oK»zining ojizligini hPıch qachon bildirmas, oK»zidan koK»ngil soK»rganlarni yomon koK»rar, goK»yo hayoti hPıch kim qiyo boqa olmaydigan daxlsiz saltanatdPuk u yoqqa biron kishini ,hatto soK»zi bilan ham, kirishga yoK»l qoK»ymasdi. Erta bahordan to kPıch kuzgacha saharmandondan oldiga bPıush-olti qoK»y-qoK»zi, echki-uloq haydagancha daryo boK»yidagi yulgK»unzorga tushib kPıtar, u Pırdan qurigan shox-shabba tPırib, qorongK»u tushganda uyiga qaytar, bir yilda ikki-uch marta tPıgirmonga bugK»doy koK»tarib borardi. Uning bugK»doy koK»tarib yurishidan ori kPılgan Ollomurod

tPugirmonchi Bayna momoni insofga chaqirdi:

- Siz bunday ovora boK>lib yurmag, - dPudi u. - Biron erkakdan bPurib yuborsangiz, tortib, oK>zim uyingizga olib borib tashlayman.

»Bu qishloqda erkak yoK>q, - dPudi Bayna momo zarda bilan, soK>ng Pulkasidagi bugK>doyni tPugirmonga kiravPurishda tushirdi. Gapiroyotganda ovozi titrab kPutdi. TPugirmonchi tilini tishlab qoldi. Bayna momo bir paytlar faqat qishloq emas, butun togK>li xalqning orini koK>targan, nomini chiqargan Rayim polvonni quloq dPuya tavB™qib qilishlariga, soK>ng itday xor qilib otib tashlashlariga yoK> qoK>ygani va oK>gK>li bilan erini zamonning egasi, bir paytlar Rayim polvonning malayi Zamon otboqar ixtiyoriga bPurib qoK>ygani uchun qishloqdoshlarini kPuchirolmas, ularga boK>lgan nafrati susayish oK>rmiga, yillar oK>tib, ota-bola oK>ldirilgan oqshomdan uzoqlashgan sayin koK>proq oK>rni va qadri bilinayotgan, oK>zini hayotning barcha quvonchidan bir yoK>la mahrum etgan, yolgK>izlikning koK>r musibati aro tobora avjlanib, Bayna momoning kPuksaligi bilan birga injiq va yoK>riqsiz boK>lib borardi. U bavB™zida qishloqdoshlarini ochiq masxara qilardi: B«E, sPumisan, Salom koK>sa, xotiningning ishtonini kiyib yuribsanmi dPuymanB», B«Hakim otchopormisan, buncha urgK>ochi baytalga oK>xshab qiyshanglaysang...B» B«Bu qishloqning ayollari endi faqat xPuzalak tugK>adiB». Bu masxara va nafrat yillar oK>tishi bilan Bayna momoni qishloqdan butunlay ajratib qoK>ydi. Endi u yolgK>iz va kimsasiz qoldi. Uni oylab biron yoK>qlamas, faqat ertalab echkilarini yulgK>unzorga haydab, borayotganidan, kPuchqurulari qishloqni tutgan qaynayotgan sut hididan hali uning tirik ekanini bilishardi. Bayna momo oK>z yolgK>izligi va musibatini hayotning badboK>y, zabun, xor etilgan hidlari anqib yotgan yillar dahlizidan Pataklab oK>tdi. Qishloqdoshlari bahor kPulishi bilan eski yaylovlarga koK>chib chiqishar va Pur shudgorlar, har kim oK>z tashvishiga bPurilib kPutardi. Qishloqda qolgan Bayna momo esa bu paytda yolgK>izlik dashtini shudgorlar, u Purga har yili Zamon otboqar hukumat odamlari bilan kPulib, eri va oK>gK>lini otib tashlagan oqshomni ekar va soK>ng yolgK>iz oK>zi hosilini ham yigK>ib olardi. Bayna momo har kPucha koK>z yoshlari bilan toK>lgan qayiqda yillar qoyalari orasida qolib kPutgan eri bilan oK>gK>lining ilma-tPushik boK>lgan murdasi va Zamon otboqarning muzaffar qamchisi yotgan qonli halqob bilan toK>lgan ayvonga suzib borar, ertalablari hoK>li boK>lib kPutgan yostigK>ini xuddi qadim ajdodlarning unut yaloviday uyining oldidagi- oradan yillar oK>tgach, uyini buzayotganlar qoK>porib tashlashga kuchlari Putmagach, kovlab olishga majbur boK>lgan- baland tolga osib, oftobda quritardi. Qish paytlari gK>amlab qoK>ygan oK>tini Putmagan kunlari u koK>rpaga oyogK>ini tiqqancha xotirasiga isinib jon saqlardi. Rajab koK>sa qarindoshligi qoK>zib, bir nPucha yil oldin gK>amlab bPurgan oK>tini omborxonada ortida koK>sa kPultirib, taxlagan joyda taxi buzilmay turardi - uni Bayna momo qazo qilganda mavB™rakaga yaratishdi va barcha tPursotaliklar Rayim polvon tirikligida hammaning maslahatgoK>yi boK>lgan, uyi hamisha mPuhmonlar va polvonvachchalar bilan toK>lib-toshadigan bu ayolning bunchalik nafrati va tavqi lavB™natiga sazovor nima gunoh qilishganini bir umr bilolmay oK>tishdi. Bayna momo qishloqdoshlariga koK>z-koK>z qilmoqchiday, bu uyning erkagi va oriyati oK>lmagan dPuya tavB™kidlayotganday eri va oK>gK>lining polvonlik yaktaklarini har oyning oxirida shusiz ham hammaning koK>ziga tashlanib turadigan uyining shappatgayiga osib qoK>yardi: yaktaklar ham bora-bora yillar hovuriga hamda har oyda qayta yuvadigan nafrat toK>la changallarga dosh bPurolmadi: Zamon qassob oK>limidan bir kun oldin yaktaklar torda uvada-uvada boK>lib osilib turar, ular endi kiyimdan koK>ra koK>proq qabrlar ustiga ilib qoK>yadigan laxtakka oK>xshab qolgandi.

Zamon otboqarning oK>limi ham Bayna momoning qalbini yumshata olmadi: uning oK>limi toK>gK>risidagi xabarni kPultirishganda Bayna momo oK>z hujrasida kPulinlik sandigK>i yonida choK>kak tushgancha musibatu gK>amga koK>milib oK>tirardi: uning shu turishi azob-uqubatning bir toK>plam uyumiga oK>xshardi. Hujraga bosh suqqan Roziya momo unga Zamon otboqarning oK>limi haqidagi xabarni Putzkzdi. Barcha ayollar hozir quvonchdan hammani bir-bir quchib chiqadi dPub oK>yilashgandi. Ammo Bayna momo xabarni oqsuyaklardPuk xotirjam qabul qildi: u bu xabardan ajablanmadi ham, oK>tirgan joyidan ostonadagi ayollarga burilib ham qaramadi - haykalday, goK>yo toshday qotib oK>tiravPurdi. Faqat uning barmoqlari qaltirab turar, xonaga qon hididay noxush hid oK>tirib qolgandi. Ayollar undan javob kutib uzoq oK>tirishdi. Oradan ancha vaqt oK>tgach, Bayna momo ularga oK>girilib ham qaramay, goK>yo ularni koK>rishdan ijirgK>anganday va jirkangandPuk alfozda B«Boringlar, oK>liklaringga yigK>langlarB» dPudi. Uning qahr toK>la tovushi koK>pdan buyon odam qadami Putmagan hujralar ichiga singib kPutdi: u Purdan yigirma uch yillik changu gK>ubor goK>yo zardali ovozdan qaltirab kPutgandPuk joylaridan bir qimillab qoK>ydi, soK>ng yana hujralarga bu xonadon boshiga tushgan gK>am-anduhday abadiy choK>kdi. Shunday dPuya Bayna momo musibat va gK>am ado qilgan bu ayolning yildan-yilga kichrayib, qarib borayotganidan va yuzlarini tilim qilib tashlagan ajinlaridan uyalganday faslma-fasl rangi oK>zgarib, xuddi bPukasi kabi tussiz, rangsiz koK>rinishiga kPulib qolgan va hPuch qachon Pulkasidan tushmagan jPulagi bilan yuzini ayollardan toK>sib oldi; shu bilan u tPursotaliklar va odamlar bilan oK>rnatilajak barcha muloqotlar eshigini taqa-taq yopdi va faqat oK>zigagina mavB™lum, boshqa hPuch kim anglay olmaydigan, boshqa hPuch kim anglashga qodir boK>lmagan oK>z dunyosiga kirib kPutdi.

Bayna momo soK>nggi nafasigacha oK>z nafratiga sodiq qoldi. Zamon otboqarning oK>limidan soK>ng ham qishloqdoshlari bilan ilakishib kPutulmadi. Umrining oxirida bu oK>jar kampir baribir oK>zlarinikiga koK>chib bormasligini sPuzgach, singlisi bilan kuyovining oK>zlarini koK>chib kPulishdi: ammo bu paytda Bayna momo butunlay oyoqdan qolgan, faqat kun uzogK>i koK>zini shiftga tikkancha choK>zilib yotishga yarardi. Bayna momoni eri va oK>gK>lining qabri yoniga qoK>yishdi: ellik yil avvalgi qabrni osongina topishdi; qabr dPuyarli har hafta tozalab turilganidan boshqa qabrlardan yakqol ajralib turar va undan miskin bir anduh anqirdi. Uning Rayim polvondan soK>ng dPuyarli yangilanmagan, hatto ularga ham musibat va yolgK>izlik hidi oK>tirib qolgan koK>yilaklarini xalq laparlarini yigK>ish uchun kPulib, qurib kPutishgan va oK>sha talaba qizlardan soK>ng biron marta foydalanilmagan torga uzoq janglardan soK>ng magK>lub boK>lgan qoK>shinning oK>zlariga oK>lja qolgan tugK>larini osib qoK>yishgandPuk va qishloqdoshlaridan ellik yil nafrat qilgan ayol ustidan nihoyat gK>alaba qilishgandPuk bir-bir osib chiqishdi. Talaba qizlar oK>shanda Zamon otboqarnikiga yigK>ilgan, pishiriq-mishiriqni boshlashgan ayollar qiy-chuv qilishayotgan oqshomda kPulishgandi. Ularning kPulishi bilan Zamon otboqarnikida boshlangan toK>y tashvishlari qoK>shilib kPutdi. Biroq qizlar qishloq irimlarini nazariga ham ilishmadi. Bayna momonikiga kPula-solib, kir yuvishga tushdilar - ular ichkoK>ylak, roK>mol, yana Bayna momoga gK>alati koK>ringan shimlarini shundoq hammaga koK>z-koK>z boK>ladigan joyga bPumalol osib qoK>yishdi - ular MPuli oK>qituvchining B«qishloqdagi eng kPuksa ayolB» dPugan bir ogK>iz gapi bilan Bayna momonikiga kPulib oK>rnashib olishgan, aftidan, hali-bPuri kPutishmoqchiga oK>xshamasdi. Bayna momo ular bilan ochilib gaplashmadi ham. U kPuchqurun echkilarni sogK>arkan, qizlar hayratdan qiy-chuv qilib yubordilar: ularning birontasi ham echki sogK>ishni koK>rmagandi. Qizlarning bir-ikkitasi Bayna momoga yaqinroq kPulib, uning echki Puliniga borib kPulayotgan qoqsuyak qoK>llariga qaradilar: mirshablarning hafsalasini pir qilgan, xuddi uyning dPuvori kabi yillar uqalay-uqalay jimitdPuk

This is not registered version of TotalDocConverter

qilib bo'lganiga tashabbus qilishga ega bo'lganlarning o'zi ham qari va o'zgarishga o'xshab qolgan. Agar o'zgarish bo'lganida munda sizga jon-jon dard bo'lganlarim, - dard qizlardan shaddodrogi Bayna momoning echki sog'ishidan zavqi k'ulib. Bayna momo unga q'rayib qaradi va ko'zlarida birdan alam yondi: qizlar qo'rqib k'utishdi: ko'z oldilarida Bayna momoning butun tanasi birdan tutab jo'nganday tuyuldi. Qizlar dud hidini aniq s'uzishdi. Bayna momo o'rnidan turdi-da, qo'lidagi kadini supaga qo'yib, ichkari kirib k'utdi va shu kirgani bilan ertasiga echkilarini yulg'uzorga haydab k'utmaguncha qaytib chiqmadi. Choshgoh payti echkilarini haydab k'utar ekan, qizlarga bir og'iz ham gapirmadi. U xuddi o'parastga o'xshab k'utib borar, echkilarini yulg'uzorga emas, Po'lat cholning b'udapoyasiga qarab k'utayotganini ham s'uzmay yulg'uzor tarafga yo'l olgandi. Po'lat chol qorni shishib k'utgan echkilarini haydab k'ulganda Bayna momoni uyan topolmadi: u allamah, oy atrofini sutday yoritganda sharpaday kirib k'uldi va uyga kirib k'utib, to' mirshablar so'rab k'ulmaguncha uyan chiqmadi. Qizlar bir hafta uning og'zini poylab ovora bo'lishgach, biron narsaga erisholmay qaytib k'utishdi. Ular uy oldida paydo bo'lishlari bilan uyni tanazzulga yuz tutgani birdan bilindi qoldi. Ular navqiron va go'zal edilar, uyan va Bayna momodan chirkinlik va musibat hidi k'ular, navqironlik oldida birdan uy ham, Bayna momo ham k'uksayib qolgan edi. Ular bu uyga o'rnashib qolgan yolg'izlik va musibatni cho'chitib, so'ng quvib yuborishmoqchiday tinmay xoxolashardilar. Talaba qizlarning ochiq-sochiqligi va larsillagan tanalarini ko'z-ko'z qilish uchun kiyib olgan tor shimu ko'ylaklari, kalta sochlari-yu g'alati, oppoq paypoqlari ham tabiatan t'ukin tomoshani yaxshi ko'radigan t'ursotaliklarning e'tiborini tortolmadi: ularning shahar atiri ufarib turgan noz va tamannolari sirli tarzda o'ldirilgan otboqarning azasi orasida ko'zga tashlanmay qoldi. Uzoq vaqt farzandsizlik azobini tortgan otboqarni qirqdan oshib dunyoga k'ulgan uch o'ziga biravrakayiga dabdabali to'kiy kilish uchun kazo-kazolarni shaxsan o'zi aytib k'ulish maqsadida shahar tushib k'utgandan ikki kundan so'ng ertalab daryo bo'yidagi yulg'uzor ichidan chavaqlangan holda topib olishganda allaqachon to'kiy qozonlari qurilib, uzoq manzillardan b'zmi m'uhmonlar k'ula boshlagan edi. Uzoq yillar o'zlariga suyanchiq bo'lib k'ulgan otboqarning o'limi xuddi dushmanlaridan o'zlarini asrab turgan qo'rg'onlari qulagand'uk t'ursotaliklarni birdan mung'aytirib o'k'idi - ular qariyb yigirma b'ush yil rahnamo va p'ushvolari bo'lib k'ulgan odamning o'limidan qattiq qayg'uga tushdilar. Ertasiga k'utib k'ulgan mirshablar qishloqdagi har bir erkak bilan gaplashib chiqishdi, so'ng ular Bayna momonikiga yo'l oldilar - ular yigirma uch yil muqaddam otboqar tufayli eri va o'ziga ajralgan ayolni to'satdan eslab qolishgandi. Biroq ulozlar ichida ulozdan ham kichik jussali, yuziga yillarning b'ushafqat muhri bosilgan hamda yolg'izlikka mahkum etilgan, har bir soniyaning musibatu anduhi asorati porlab turgan kichkina, jimitday, sochlari oppoq bo'lib qolgan kampirni ko'rishgach, n'ugadir botinisholmadi - ular qarshilaridagi ramaqijon kampir bilan d'uday Zamon otboqarni qiyoslashib, o'z shubhalaridan uyalib k'utishdi, chog'ki, indamay iziga qaytdilar. Ular, garchi Bayna momoni so'roq qilganlarida ham h'uch narsaga erisha olmasdilar - u k'uying yillarda bir og'iz ham gapirmagan, so'zlar va ularning mav'nosini uning xotirasidan chiqib k'utganday yoki o'z mohiyatini yo'qotganday, o'z qayg'uga va azobi bilan kunlarni zo'rg'uga p'ungib yashayotgan edi. Zamon otboqar itday o'lim topgandi. Jasadning shu turishi avval o'zi, k'uyin t'upasi qulab tushgan ulkan minorni eslatardi - kiyimlar pora-pora yirtilgan, avrati uzib tashlangan, o'nta barmoqning hammasi k'usib olingandi...Baribir barmoqni izlab topisholmadi. Jasadni barmoqsiz ko'mishga to'g'ri k'uldi: butun qishloq naq yomat maydonga aylangandi: ayollar uvvos soib yig'lashar ekan, endi sochlari qorday oppoq, d'uyarli arvohga aylangan, qishloqdoshlarining xotirasidan ham chiqib k'utgan Bayna momo tom ustida Rayim polvonni itday otib, tashlashlaridan bir n'ucha daqiqa oldin otini egarlash uchun olib chiqayotib, o'qqa duchor bo'lgan, yillar pora-pora qilib tashlagan jabduq ustiga cho'kak tushganicha to'kiy d'ub k'ulib, aza ustidan chiqayotgan m'uhmonlarni, to'kiy b'uraman d'ub, endi aza b'urayotgan qishloqdoshlarini kuzatib, xuddi qutlug' bir vazifani o'qtab, endi dunyoda armoni qolmagand'uk, yillar g'ijimlab tashlagan yuzida bir jununvash ifoda qotib qolgan holda t'ursotaliklar hayotiga yigirma uch yil soya solgan tosh haykal kabi qilt etmasdan o'tirardi.

Nihoyat bu kampirning ham sitamgar kitobi o'qib bo'lindi - u laylatulqadr kutilayotgan oqshom yog'och va ko'p yillik anduhlar hidi o'tirib qolgan, sodiq qo'shunday ellik yilning biron kuni ham tark etilmagan g'amnok va alamli saltanati - k'ulink to'kshagida jimgina joni uzildi - faqat o'lishi oldidan singlisini chaqirib yigirma yildan buyon ochilmagan, oltmish p'utti yil oldin t'uraklik ko'r Safar usta yasagan, yarim vayrona sandiqqa imo qildi va bir so'z d'umay to'kshakka bosh qo'yib jimgina jon b'urdi. Uni ertasiga tushga yaqin chiqarishdi. Udumga ko'ra azaga OK'raning barcha qishlog'idan odamlar t'urilib k'ulishdi - amir zamonlarini ko'rgan, narigi asrning so'nggi yodgori bo'lgan qishloqdoshlarini so'nggi yo'lga kuzatish uchun barcha k'uksa-yu yosh yig'ildi. Yig'ilganlar orasida Rayim polvon bilan o'ziga himoya qilolmay, Bayna momoning bir umrlik nafratiga duchor bo'lgan, o'sha paytda navqiron, endi sharti k'utib, parti qolgan chollar ham bor edi. Ular oradan ellik yil o'tgach, bu unut va muztar go'shaga birinchi bor qadam qo'yishgan va tobut ortidan gunohkorona bo'yin egib borishardi.

Murdani yuvish oldidan sandiqni ochishdi. Avval o'limlikka atalgan kiyim-k'uchaklarni, kafanni olishdi, so'ng dastasi qorayib qolgan qamchi, sopiga gavhar o'rnatilgan xanjar, erkak kishining t'ur hidi k'ulib turgan kalapo'kshi, ko'krakka taqadigan z'ubigardon, kampirning qo'lida h'uch qachon ko'rinmagan k'ulink bilaguzugi, etagi kashtali, yoqasiga tasma urilgan k'ung ko'ylak, angishvona va sarg'ayib k'utgan Qur'bonni olishdi. Eng oxirida sandiqdan bog'ichini chirk bog'lagan, kaptarning yuragid'uk kichkina, matosi zar sim bilan tikilgan, ko'p yillik qon qotib qolgan tumor va tig'ki zanglagan qaychi, ko'p yil turganidan bo'g'ig'in-bo'g'ig'in bo'lib, faqat suyakning o'zi qolgan, u ham qoramtir tus olib, naq kukunga aylanish arafasiga k'ulgan, chorsining yirtig'iga pala-partish o'rab tashlangan o'nta odam barmog'ki ham topildi...